

prima instanță: V.-S. Midrigan
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 2rac-364/16

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea cu Capital Străin „European Drinks Import Export” Societate pe
Acțiuni

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital
Străin „European Drinks Import Export” Societate pe Acțiuni împotriva
Întreprinderii de Stat „S.P.B. Constructorul” cu privire la restituirea bunului și
încasarea penalității

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, prin care a
fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „S.P.B. Constructorul”, casată
hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 07 octombrie 2015 și emisă o
nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 13 mai 2015, ÎCS „European Drinks Import Export” SA a depus cerere
de chemare în judecată împotriva ÎS „S.P.B. Constructorul” cu privire la restituirea
bunului și încasarea penalității.

În motivarea acțiunii a invocat că la 28 iulie 2004, ÎCS „European Drinks
Import Export” SA, în calitate de comodant și ÎS „S.P.B. Constructorul”, în calitate
de comodat au încheiat contractul de comodat (pentru vitrine frigorifice) nr. 172,
prin care ÎS „S.P.B. Constructorul” a primit în folosință, în baza procesului-verbal
de predare-primire nr. 172 din 28 iulie 2004, vitrina frigorifică simplă „Izvorul
Minunilor”, pentru amplasarea băuturilor răcoritoare, cu seria 73200436, fapt
confirmat prin ștampila și semnătura părților.

Menționează că la 23 ianuarie 2014, ÎCS „European Drinks Import
Export” SA a expediat în dresa ÎS „S.P.B. Constructorul”, notificarea nr. 11042
din 23 ianuarie 2014, prin care a solicitat restituirea bunului, obiect al contractului
de comodat, care a fost recepționată de către ultimul la 29 ianuarie 2014, însă
notificarea a rămas fără răspuns.

Explică că în conformitate cu pct.7.2 din contractul de comodat nr. 172 din 28 iulie 2004, nerestituirea bunului, la data solicitării comodantului generează în mod automat penalizări de întârziere de 1 (unu) % pentru fiecare zi din valoarea bunului, menționată în prezentul contract, penalități calculate până la data restituirii efective.

În acest context, remarcă că potrivit informației din avizul de însoțire la predare nr. 172 din 28 iulie 2004, valoarea bunului, obiect al contractului de comodat - vitrina frigorifică simplă „Izvorul Minunilor” cu seria 73200436, constituie 13822 lei.

Consideră că nerestituirea în termenul solicitat a vitrinei frigorifice simple „Izvorul Minunilor”, constituie o încălcare a prevederilor contractului de comodat nr. 172 din 28 iulie 2004 și generează dreptul ÎCS „European Drinks Import Export” SA de a încasa pe cale judiciară de la ÎS „S.P.B. Constructorul” a penalității de întârziere în mărime de 1 %, pentru fiecare zi din valoarea bunului.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8 alin. (2) lit. a), 9, 10 alin. (1), 11 lit. g) și h), 512 alin. (1), 514, 572 alin. (1) - (2), art. 573 lit. a), 585, 586 alin. (1), 602 alin. (1) – (2), 617 alin. (1) lit. a), 619 alin. (2) lit. a), 624 alin. (1)-(3), 625 alin. (1) Cod civil, art. 5 alin. (1), 7 alin. (1), 38 alin. (2), 344, 345, 346, 347 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea ÎS „S.P.B. Constructorul” de a restitui ÎCS „European Drinks Import Export” SA bunul, obiect al contractului de comodat, vitrina frigorifică simplă „Izvorul Minunilor” cu seria 73200436, în valoare de 13822 lei, încasarea de la ÎS „S.P.B. Constructorul” în folosul ÎCS „European Drinks Import Export” SA penalitatea pentru nerestituirea bunului, în sumă de 3731,94 lei, ce constituie 15 % din suma totală a penalității de 24879,60 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 37 lei, pentru eliberarea extrasului din Registrul persoanelor juridice și a taxei de stat în sumă de 526,62 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Botonica, mun. Chișinău din 07 octombrie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă restituirea de la ÎS „S.P.B. Constructorul” către ÎCS „European Drinks Import Export” SA a bunului comodat, vitrina frigorifică simplă „Izvorul Minunilor” cu seria 73200436, în valoare de 13822 lei. A fost încasat de la ÎS „S.P.B. Constructorul” în beneficiul ÎCS „European Drinks Import Export” SA a sumei de 3731,94 lei, cu titlu de penalitate pentru nerestituirea bunului comodat, suma de 37 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru perfectarea extrasului și suma de 526,62 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat de ÎS „S.P.B. Constructorul”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

La 01 iulie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, ÎCS „European Drinks Import Export” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Având în vedere prevederile art. 102 alin. (1), 104 alin. (1) lit. b) CPC invocă că în procesul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că ÎS „S.P.B. Constructorul” a fost citat, privitor la locul, data și ora ședinței de judecată și cunoștea despre existența pe rol în Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, a acțiunii civile înaintate de ÎCS „European Drinks Import Export” SA, cât îi era cunoscută și cerința ce ține de prezentarea probelor.

Relevă că potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, societatea cu răspundere limitată este societatea comercială cu personalitate juridică al cărei capital social este divizat în părți sociale conform actului de constituire și ale cărei obligații sânt garantate cu patrimoniul societății.

Astfel, concluzionează că ÎCS „European Drinks Import Export” SA nu are de unde să cunoască semnătura membrilor societății cu răspundere limitată, cu atât mai mult consideră că nu este obligată a solicita o astfel de informație la încheierea contractului.

Relevă că potrivit prevederile art. 29 din Regulamentul cu privire la activitatea în domeniul confecționării ștampilelor, anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului RM nr. 294 din 17 martie 1998, în organizații, întreprinderi și instituții ștampilele se păstrează în dulapuri metalice și safeuri la fel ca și documentele secrete, iar evidența lor se ține în registre speciale. Se interzice păstrarea ștampilelor în mesele de serviciu, sertare, transmiterea lor spre păstrare unor persoane care nu au acest drept, purtarea lor în buzunarele îmbrăcăminte. Iar, potrivit art. 31 din același regulament, responsabilitatea și controlul privind respectarea regimului de păstrare a ștampilelor, precum și legalitatea utilizării lor se atribuie conducătorilor organizațiilor, întreprinderilor și instituțiilor. La substituirea conducătorului ștampilele se transmis, prin act, persoanei recent desemnate, în caz de necesitate, conducătorii de organizații, întreprinderi și instituții pot să atribuie, prin ordin, responsabilitatea pentru păstrarea și utilizarea ștampilelor unuia dintre subalterni.

Prin urmare, indică că contractul de comodat nr. 172 din 28 iulie 2004 și avizul de însoțire nr. 190 este sigilat cu aplicarea ștampilei principale ale ÎS „S.P.B. Constructorul”.

Mai menționează că ÎCS „European Drinks Import Export” SA este proprietarul bunului transmis în comodat, totodată ÎCS „European Drinks Import Export” SA pe perioada valabilității contractului de comodat a livrat ÎS „S.P.B. Constructorul” băuturi răcoritoare în cadrul cafenelelor, cantinelor care le deține, ceea ce confirmă colaborarea economică între părți, ce se confirmă prin actul de verificare oferit de contabilitatea ÎCS „European Drinks Import Export” SA privind periodicitatea livrării mărfii, facturii fiscale ce au fost acceptate de către ÎS „S.P.B. Constructorul”, fapt care se atestă prin semnarea lor și aplicarea ștampilei umede a întreprinderii.

În consecință consideră că faptul semnării contractului și a procesului-verbal de predare-primire de către o altă persoană și nu de către administratorul ÎS „S.P.B. Constructorul” nu constituie temei juridic pentru declararea nulității acestuia.

Referitor la mențiunea că bunul, obiect al contractului de comodat, vitrina frigorifică simplă „Izvorul Minunilor” pentru amplasarea băuturilor răcoritoare, cu seria 73200436 nu se află la balanța întreprinderii ÎS „S.P.B. Constructorul” menționează că ÎCS „European Drinks Import Export” SA nu poartă răspundere pentru activitatea contabilă a ÎS „S.P.B. Constructorul” și faptul că a omis luarea la evidență a bunului primit în baza contractului de comodat nr. 172 din 28 iulie 2004 încheiat cu ÎCS „European Drinks Import Export” SA.

La 26 august 2016, ÎS „S.P.B. Constructorul” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către ÎCS „European Drinks Import Export” SA.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 28 aprilie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele cauzei (f. d. 106), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurentă, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎCS „European Drinks Import Export” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de ÎCS „European Drinks Import Export” SA, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎCS „European Drinks Import Export” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „European Drinks Import Export” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu